

Un debat reflexiona sobre l'herència del circ, avui, en els artistes contemporanis

Enfocar la mirada al circ

J. Bordes
REUS

L'art fuig tant com pot de les etiquetes, perquè coarcti la llibertat. Però és evident que hi ha diverses maneres d'entendre el circ i que és raonable diferenciar-les –sense pretendre estigmatitzar–. Diverdres a la tarda, Danny Ronaldo, abans que arrenquessin definitivament les funcions de circ –que a la nit es van veure afectades per una pluja intermitent i inoportuna–, admetia que el motor de tot plegat havia de ser la curiositat de l'espectador. Jordi Aspa,

d'Escarlata Circus (companyia que va dirigir el Trapezi del 1997 al 2010), distingia entre el circ d'entrenament i exercicis gimnàstics de risc i el que discutia com es pot expressar una emoció. El circ a Catalunya es repensa, es remira, i continua recreant-se.

Escarlata Circus va estrenar el seu darrer muntatge, *Quan els crancs portin talons*, al Teatre Fortuny divendres al vespre. És una peça en què rememoren els seus 30 anys de carrera amb una nostàlgia divertida. Es reconeixen en uns cossos ben diferents, que ja no fan acrobà-

cies sobre una cadena fluixa, sinó que prefereixen fer un mans-mans arrossegant-se per terra. És una peça que beu del seu univers d'art pobre i d'aparells sonors i estètics que evocuen altres dècades, i que es completa amb gravacions d'aquells anys. Els dos artistes juguen amb el caràcter dels personatges de *CorroC*, entre l'orgull de qui ha dedicat tota una vida a ser artista i la ingenuïtat de qui vol dedicar-hi tota la que li queda.

Són d'una tendresa estranya, que sap connectar amb el públic, fer-lo participar enriolat i també

'Quan els crancs portin talons' es va estrenar ahir al Trapezi ■ TJERK VAN DER MEULEN

fer-lo aplaudir commogut per alguns dels quadres, ja siguin memorialístics o d'una lletjor preciosa. En alguns dels vídeos, ensenyen com assajaven en un descampat, només acompanyats pels ulls curiosos d'uns nens. Com si fos l'única atracció interessant en aquell capvespre d'estiu. De fet, Aspa comentava en el debat que la normativa urbana actual

ha prohibit fer actuacions espontànies al carrer. Posar el barret a la plaça del Pi, provar una nova acrobàcia o entrada d'artista... El fuet, els ganivets i l'equilibri són elements que, com l'ànsia de ser domador, els han acompanyat durant tres dècades. Ara, però, els governs impedeixen les actuacions a l'aire lliure sense permís.

L'herència –diuen al

Trapezi, que allarga fins demà la seva 23a edició– sempre neix d'una persona que es va emocionar pel que feia una altra. És igual si és contemporani o clàssic, el que compta és que commou amb una acció desenvolupada amb el cos. Falta que aquesta voluntat d'expressar artísticament no es coarti amb burocràcia: calen mirades enfocades a la infinitat del circ. ■

Mor als 76 anys Montserrat Minobis, exdirectora de Catalunya Ràdio

Dona, periodista i gran lluitadora

Redacció
BARCELONA

La periodista Montserrat Minobis, que va ser directora de Catalunya Ràdio i degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya, va morir, ahir a Barcelona, als 76 anys arran d'una complicació després que l'operessin del cor. Al llarg de més de 50 anys de carrera, es va distingir per la lluita per la igualtat de gènere en la professió des de càrrecs com ara el de presidenta de la Xarxa Europea de Dones Periodistes i de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya. A més, va impulsar La Independent, una agència de notícies amb visió de gènere.

Llicenciada en filosofia i

Montserrat Minobis al 2012 ■ JOSEP LOSADA

lletres i en ciències de la informació, va començar la seva carrera a Ràdio Popular de Figueres, i va treballar en diversos mitjans,

com ara Ràdio 4, en el programa *Miramar* de TVE, i a Catalunya Ràdio, de què va ser directora del 2004 al 2005. També va col·laborar en mitjans escrits com ara l'Avui, l'*Hoja del Lunes*, *Oriflama* i *Serra d'Or*.

La periodista va ser distingida amb la Creu Sant Jordi, que atorga la Generalitat. El president Quim Torra va expressar el seu condol a la família, mentre que la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, va destacar que era una "dona, periodista i lluitadora". La presidenta de l'Institut Català de les Dones (ICD), Núria Balada, també la va recordar per "la forta implicació amb la lluita per a la igualtat efectiva de dones i homes". ■

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA Generalitat de Catalunya
#laculturaenstacnèixer 2018 — 19

EL GRAN MERCADO DEL MUNDO

Calderón de la Barca

El clàssic de Calderón de la Barca amb una mirada contemporània a la Sala Gran

15/05/19 — 22/06/19
#elgranmercadodelmundo

Versió i direcció Xavier Alberti
Producció Teatre Nacional de Catalunya i Compañía Nacional de Teatro Clásico (CNTC)

Patrocinador
Damm
Fundació

Patrocinadors
la Caixa

Sabadell
Fundació

ACS